

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
Са главног претреса од 12.априла 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Да **КОНСТАТУЈЕМО** да је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић;**
- **Оптужени Миладиновић Топлица, Абдулах Сокић, Вељко Корићанин, Радослав Брновић, Видоје Корићанин, Кастратовић, Богићевић, Цветковић и Поповић;**
- **Браниоци Крсто Бобот, који се јавља и за браниоца Горана Петронијевића, затим Вучић Шћепановић, Перовић, Дејан Крстић, Мршовић, Радивојевић и Борковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо да наставимо са сведоцима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес **ОДРЖИ.**

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СИМОНОВИЋ ДРАГАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да позовете Симоновић Драгана? Други сведок кога смо позвали за данас је Церовић Чедомир.

Нисам констатовала да су ту и пуномоћници Јовановић и Радонићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Драган Симоновић, је ли тако? Позвали смо Вас као сведока. Ви сте претходно били код истражног судије 04. јуна 2010. године. Да ли су Ваши подаци исти као они које сте тада дали?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложиле тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово упозорење које Вам је истражни судија саопштио?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете молим Вас да положите заклетву, ту је испред Вас текст? Значи, наглас читајте.

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што будем питан пред судом, пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Драган Симоновић, са подацима као на записнику од 04.06.2010. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били полицајац током бомбардовања у Клини и сада сте видим полицајац, радили сте са Видојем Корићанином, је ли тако, па нам кажите како је то било у то време у Клини, како су вам биле организоване смене, дежурства и остало, да ли се сећате шта је радио Видоје, да ли сте се виђали са њим?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Виђали се на послу, смене су трајале зависно, некад 12 сати, некад и дуже, значи од 7 ујутро па надаље, зависно до кад је било потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се виђали свакога дана?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте радили, по неком дневном распореду или?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: По дневном распореду, тако се и зове још увек тај распоред, дневни распоред рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се саопштавао, од данас до сутра?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се истицао или саопштавао усмено?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Истицао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А колико сте имали слободних дана онда када радите непрекидно?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Све зависи од потребе ангажовања, зависно, може дан, два, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало да имате и више од једног дана слободно?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: То тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања мислим? Добро. А кажите ми да ли можда знате где је живео тада Видоје Корићанин у то доба?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: У то време он је становао у Клини. То је била кућа, трећа, четврта кућа пре кружног прелаза из правца Ђаковца према Клини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте објашњавали код истражног судије. А иначе, одакле је он, је ли он из Клине?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Није, он је родом околине Пећи неко село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одлазио да обиђе своју фамилију?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Да ли је одлазио не знам, знам да је становао у Клини, а не знам да ли је ишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било могуће да оде да обиђе неког?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Па било је ризично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ризично мислите за безбедност на путу и то?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Да, поготово пошто су то обично ноћу добијали слободно време, а ноћу је било ризично кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А преко дана није могло да се добије слободно време?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Не може. Не може кад је на дневном распореду рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим кад није на дневном распореду да ли је могао да добије да обиђе породицу?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Али опет је ризично било и дању, и дању и ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми само још да ли је он радио сво време тада и да ли се нешто тада у то доба посебно десило са њим?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим је ли радио сво време током бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде да је био повређен, то Вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Имао је незгоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Саобраћајну незгоду, сад не знам тачно време, не могу да се сетим који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком месецу?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Не могу да се сетим, знам да је имао незгоду кад је ишао у Краљево возио колегу неког мислим да је тад било. Е сад, датума, времена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али током бомбардовања или пре бомбардовања?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Ја мислим да је било током.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Не могу да будем сигуран баш, али мислим да је тад било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и то био ризичан пут?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то био ризичан пут до Краљева мислим?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Ризичан пут је све било док се не изађе из територије Косова а где год да се крене у то доба, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли је можда био на боловању кад је био повређен?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Могуће, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, значи то Вас питам да ли Ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања? Не. Браниоци? Оптужени? Не. Добро. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОЛОВИЋ: Не, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми? Пуномоћници имате, извините?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Да ли сте Ви икад посећивали Корићанин Видоја у тој кући у којој је становао?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Нисам посећивао али сам га доста пута одвезао до посла кад бих пролазио, пошто сам ја пролазио тим путем, поред те куће.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате са ким је он ту живео?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Не знам, зато што нисам ни свраћао ту, не знам с ким је живео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте имали ноћне и дневне смене, да ли сте радили у ноћним и у дневним сменама или какав је био распоред рада?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Распоред рада зове се дневни распоред рада, сад зависно, обично је трајало у дневним сменама већином да се ради.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте радили некад ноћу?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Зависно, некад радили и дан и ноћ упоредо, цело 24 часа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А само ноћу?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Само ноћу не, више се ишло дневно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли било неких екипа које су радиле и ноћу у станици полиције?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Било је дежурства у станици полиције који су радили, пошто још увек има таква дежурства у станици свакој.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па добро, је ли полиција деловала и ноћу или само дању?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Па више дању пошто је, кажу да је било ризично кретање ноћу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А каква је била то повреда коју је имао оптужени у то време, ако се сећате, било да је?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Знам да је из саобраћајне незгоде, а која тачно повреда не могу да се сетим, чега, да ли главе, руке, ноге, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се сећате ко је био одсутан уопште и да ли је био одсутан у неком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа, рекао је да се не сећа за повреде.

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Једино тамо док је ишао у вези колеге и то док се десила та незгода, то је сигурно био одсутан, а за даље не могу да се сетим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се у станици полиције водила евиденција присутности полицајаца на радном месту и на дежурству, на дужности?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Сваки долазак мора да се јави непосредном старешини и одлазак са посла, долазак и одлазак са посла.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је био Ваш непосредни старешина?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Ђуричић Крста.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли то био заједнички Ваш и оптуженог?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли он водио ту евиденцију?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Водио је евиденцију распореда да, већина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, одакле сведок зна, обзиром да и Ђуричић Крсту смо позвали, па?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па, с обзиром да је био непосредни старешина сведоку, сведок мора да зна ко је водио евиденцију његове присутности и одсутности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен да води? Да ли је фактички радио то, то већ.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте само да видим. Немате питања? Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само да би утврдили околност везано за, реците ми Станица полиције Клина колико је бројала запослених ако знате овако оквирно?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Ја мислим да сам и прошли пут рекао отприлике око 60, али то сад не мора да буде да је тачно, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте прошли пут око 60.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И питање да ли је, односно да ли је Ваше деловање у току бомбардовања подразумевало деловање и рад ван подручја општине Клина или само на подручју општине Клина?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: На подручју општине Клина.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Уопште није питање, што се тиче сведока немам питање, него примедба на поступање пуномоћника оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да отпустим само сведока. Имате ли Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите из Горњег Милановца, је ли тако? Како сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом? Чекајте да видим само. Колико Вам кошта карта?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: 650 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 1.300 динара и још трошкове до суда?

СВЕДОК ДРАГАН СИМОНОВИЋ: Небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи на име доласка у суд, с тим што је карта 650,00 динара, па му суд ДОСУЂУЈЕ 1.500,00 динара на име аутобуског превоза од Горњег Милановца до Београда 1.300,00 динара и 200,00 динара на име трошкова доласка од аутобуске станице до зграде суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли. Сада можете да идете, а можете да останете да пратите суђење ту у публици. Само угасите микрофон. Хвала. Господине Радивојевићу?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само принципијално да не буде да сам само то истицао код сведока који су били Албанци, које смо саслушавали пре десетак дана. Истичем једну ствар да дозвољавате пуномоћницима оштећених много више него одбрани. Ја немам примедби на овај исказ нити ме овај исказ интересује у погледу мог окривљеног, али принципијално морамо да поновимо оно што смо рекли те

недеље. Значи, не можемо дозвољавати да испитују разне ствари које не произилазе из оптужнице и молим Вас да на то, ако можете, обратите пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је примедба на начин вођења поступка, то је евидентирано аудио техиком у суду. Позваћемо сада сведока Церовић Чедомира молим Вас.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЧЕДОМИРА ЦЕРОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли Вам је можда zgodније да седите?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам zgodније да седите?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Па могао бих, можда би било zgodније мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имамо столицу? Имамо. Ево сад ћемо столицу, а за то време да Вас питам, били сте код истражног судије господине Церовићу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад седите. У односу на личне податке које сте тада дали код истражног судије 04. јуна да ли има неке измене?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нема никакве измене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Не морате да одговарате на питања која могу довести Вас или Ваше блиске сроднике до тешке срамоте или материјалне штете или кривичног гођења и морате да нам кажете све што знате. Пре давања исказа полаже се заклетва. Текст је ту испред Вас па Вас молим прочитајте наглас.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да ли може мало јаче, не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте текст заклетве наглас, ако сте разумели ово. Да ли сте разумели да морате да говорите истину?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте разумели? Онда ту сада прочитајте само текст заклетве наглас.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, унећемо.

Сведок Церовић Чедомир, са подацима као код истражног судије 04. јуна 2010. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Церовићу, реците ми, Ви сте били у Пећи током бомбардовања?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у Пећи током бомбардовања?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: У Пећи, у фабрици пива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте причали о томе да сте радили са оптуженим Вељком?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Корићанином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам реците каква је била Ваша радна обавеза, када је уведена и како се пратило то ко поштује радну обавезу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Радна обавеза је била од када је рат почео све док нисмо избегли. Ми смо имали задатак да радимо радну обавезу у фабрици. Радили смо заједно од 6 до 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ви и?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ја и Вељко Корићанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он свакога дана долазио на посао?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Сваког дана је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је долазио од села до Пећи?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Кад је могао бициклом оно прије, онда после кад је било мало теже у рату комшилик са колима и тако се пребацивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, значи само за време бомбардовања како је долазио?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: За време бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како је долазио?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Долазио је колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Колима са друштвом или бициклом, како је могао да нађе превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли се уписивали негде да сте дошли на посао?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се уписивали?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Имали смо шефа и пословођа, он је био пословођа и шеф, он нам је водио онај карнет, распоређивао у радионице, он нам је писао дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, ако је на пример била на снази нека непосредна ваздушна опасност итд., је ли онда могло да се закасни на пример, на посао или да се не дође?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не, ми смо морали, ми смо морали да се јавимо од 6 ујутро на посао, јер после нисмо улазили на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад је на снази непосредна ратна опасност, она ваздушна опасност?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ми смо увек сви долазили на радно време, нико није каснио од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су били неки људи из пиваре мобилисани?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су неки из пиваре били мобилисани?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Вељко није то знам, гарантујем ти, онда Звонко Цветковић он је био радио на регистрацији кола, више му је кућа, ту му је била фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, ту му је близу пиваре шта?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не, не близу пиваре него у Белом Пољу где сам ја рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му је тамо кућа или фирма?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Фирма. Ја сам Звонка упознао прије рата, радио сам у кући као мајстор, ја сам зидар по струци и тесар, радио сам у кући ту сам се упознао са њим, као човек добар је био, за време рата га нисам видео да је био у униформи, нисам га ни гледао, после рата сам га видео у Сутомору кад смо избегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да није био у униформи ако га нисте видели?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Па нисам видео ни њега зато ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, то Вас питам, значи нисте га уопште видели, а после сте га видели у Црној Гори?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: У Сутомору смо били становали смо у једној кући ја и он, само нас зид делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио он тад наочаре?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Јесте, носио је наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта ћете нам још рећи, је ли био још неко из пиваре мобилисан од радника пиваре?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Па ја не знам да ли је био мобилисан, али Срећко Поповић он је носио униформу, пролазио је био ту понекад кроз круг. Он је негде 100-200 метара од моје радионице био у магацину горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он радио или је био мобилисан?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он радио у пивари или је био мобилисан?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не знам да ли је био мобилисан, само сам му видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква му је била униформа?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Униформа му је била милиционерска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава или зелена?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Чини ми се плава, то је пре 12 година било, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био он у некој јединици или то?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он у некој јединици?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не знам, знам да је радио, био је у магацину радио као радник у пивари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за "Муње"?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: За "Муње"? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нисам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединицу не?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За јединицу "Муње"?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке борбе које су се водиле веома близу Пећи?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било борби?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Борба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ја то сад чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борбе никакве нису биле?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Борбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете да је био рат?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Кад су нас гранатирали, о томе причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О бомбардовању причате?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: О бомбардовању, за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, овако није било никаквих борби, мислим доле копнених?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели можда цивилно становништво како је живело, да ли је неко цивилно становништво можда напуштало град?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Напустили смо и ми на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али ја Вас питам пре него што сте Ви напустили?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Било је тога, кад је у, напустили су Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Организовано или појединачно?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не знам, ја сам био у фабрици, нисам могао да гледам, ми смо били на радном месту до 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте некада били у прилици можда ван радног времена да видите већу групу људи која напушта град?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда видели запаљене куће?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Запаљене куће? Видело се запаљене куће, то је горело, као што су и наше изгореле, виђао сам да горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам чије су, само питам да ли сте видели запаљене куће?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Кажем, било је запаљених кућа видео сам кад сам пролазио на посао и кад сам се враћао с посла видео сам куће горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели напуштене куће? Ако кажете наше или њихове, а да ли Ви знате које су биле, је ли било неко насеље у Пећи које је било албанско?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле тамо напуштене куће?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Тамо не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Тамо нисте одлазили?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли тужиоче питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се правило пиво тад у пивари?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пећко пиво?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Пећко пиво.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли долазила војска по то пиво?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Долазила је војска.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли узимала пиво?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Долазила и узимала.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви виђали то?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте виђали то?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ја виђао нисам да су узимали, а долазила је војска у пивару, да ли су долазили да узму, да траже нешто, помоћ неку, возила нешто, долазила је војска јесте у пивару.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли су узимали пиво?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Далеко сам ја био од магацина, ја сам негде 100-200 метара од магацина сам имао радионицу, не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има пивара ограду?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Има.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има капију?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Има.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има портирницу?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Има.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били у обавези да се јављате портиру?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не, зашто, портиру се нисмо јављали, ујутро кад смо дошли на посао капија је отворена, ми смо ушли на посао и тамо смо имали нашег шефа који нам је водио дневнице и кад смо изашли капија је отворена.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли водио портир неку евиденцију о Вашем доласку и одласку са посла?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не, само шеф.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте после избегли беше у Сутоморе заједно са Звонком?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли давао Звонко неки интервју неким новинарима?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ништа ја не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли одбрана има питања? Господине Перовићу?
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ако будем поновио питање из истраге опомените ме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је у току трајања радног времена у току бомбардовања, да ли је могао запослени у пећкој пивари да самовољно напусти радно место?
СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не.
АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Што?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Радна обавеза је била, самовољно нисмо могли, морали смо да радимо од 6 до 2, рекао сам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени? Господине Поповићу? Извините Поповићу. Изволите, нисам видеела?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, опет само приговор, немам питања ја, председнице, када постављате питање због тога што је тужилац поднео одређену оптужницу, не можемо да проширујемо. Пазите, ја говорим сад из свог личног искуства, ја знам да је Капишница 25. марта отишла читава у Албанију, то је део Пећи, а Ви питате да ли сте видели, да ли ово. Држимо се Ћушке. Због тога инсистирам на овим примедбама. Молим Вас да не постављате таква питања и да не дозвољавате пуномоћницима оштећених ни тужиоцу, ни било коме таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Поповићу, приђите молим Вас овде код бранилаца негде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Господине Церовићу, кад сте видели Ви то мене у плавој униформи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, само морате да приђете микрофону.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кад ме је видео у плавој униформи?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: У пивари кад си пролазио.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Које године господине Церовићу, 1998. или 1999?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Године 1998, 1999.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Године 1998. или 1999?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: 1998. мислим.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, ја сам 1998. године био припадник Посебне јединице МУП Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Могуће да ме је видео у плавој униформи, а 1999. године могао је само да ме види у маскирној војној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вам каже оптужени Поповић да је он тада био у војсци током бомбардовања и да је био у зеленој униформи?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Па ја Вам кажем да сам га видео само у униформи, а где је он био, ја не кажем да је он био негде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ви сте рекли да сте ме видели у плавој униформи. Године 1999. у плавој униформи нисте могли да ме видите ни у сну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба, ево он човек нешто се сећа, нешто се не сећа.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Од кад се познајемо ја и ти Церовићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сведока да питате тако са ти.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Радили смо госпођо ја и он 14 година у грађевинској фирми, па онда у пивари и зато га питам како то да ме је упознао у плавој униформи, а у маскирној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да не зна униформе? Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали оптужени? Не, не, то је примедба, нема више шта да каже. Имате ли још нешто да кажете за ту униформу, за ово што Вас пита оптужени Поповић? Да ли сте Ви схватили шта Вам он каже?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ја сам рекао да сам га видео да је носио униформу, а да ли је то било 1998, 1999. не могу да се сетим, дуго је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћници да ли имају питања? Изволите.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ви сте рекли да сте видели запаљене куће. Да ли се сећате да ли сте видели да је било запаљених кућа у селу Ћушка, пошто сте из фабрике тамо види село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том правцу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ћушка, она је удаљена од фабрике пећке, ми смо били у радионици, ја нисам могао да је видим, јер ми смо били у радионици у фабрици, а Ћушка је удаљена 3-4 километра, је ли тако?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А где сте видели да су биле запаљене куће? Ви сте рекли да сте видели упаљене куће.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Кад сам прошао кроз град.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Кроз град?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Кроз град кад сам ишао кући.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: А на другим местима да ли сте видели?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви неко питање?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сведок може да нам каже на ком радном месту сте радили у том периоду?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: У столарској радионици радио сам у пивари, у столарској радионици.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је оптужени Корићанин Вељко био са Вама у?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: У бригади.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У истом, на истом радном месту?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте имали истог пословођу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Истог пословођу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како се он звао?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Пословођа?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Шутић Милорад, он је умро у Краљеву где је седео, он је умро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је био њему шеф том пословођи Вашем?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Радомир Белановић ја мислим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се дешавало у том периоду да било ко из било ког разлога не дође на посао?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да не дође?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не знам, ми смо радили заједно, ми нисмо напуштали посао, нас је било пет у бригади, ми смо сви били за радно време сви запошљени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је у то време, можда не знате, али питам само ако знате, пећка пивара је радила нормалним капацитетом, да ли је нормално производила пиво?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нормално је радила.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате коме се то испоручивало, коме се продавало?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не знам ја то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да наведете још неке своје колеге који су у то време, значи из те бригаде било вас је петорица ови који су били, са којима сте радили? Кажете петорица вас је било у радној јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита ко још?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник пита ко још?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Био је Слободан Перовић радио, радио је Спасоје Мартиновић и Корићанин Трифун.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су они сви?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Двојица су болесни, готови су да умру, шлогирани су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сви живи и здрави, то сам хтела да питам? Да ли је било још запослених у пећкој пивари у то време који су носили униформу, било полицијско било војну, осим Срећка Поповића?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се сећате име портира који је био на портирници кад сте Ви долазили и одлазили са посла?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Име портира?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да је било портира, ако можете да кажете?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: То сте требали да питате Бранка Сајичића он би знао најбоље да каже, он је био шеф њихов обезбеђења портира.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А Ви је ли се сећате још некога?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ја сам заборавио давно је било.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је у то време радило ово предузеће у коме је радио опт. Звонимир Цветковић, та фирма његова да ли је радила?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Радила је.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта је?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Он је био на регистрацији кола, технички преглед тамо то је радио, то знам да је то радио, а да ли сада ради не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте чули за овај догађај у селу Ћушка, за неки догађај у селу Ћушка у коме су убијени мештани тог села?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нисам чуо док нисам први пут долазио овде, нисам чуо до први пут када сам долазио овде да дам изјаву.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Овде у суду сте сазнали?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате? Господине Радивојевићу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице опет морамо примедбу, дозволите мало прије када сам устајао намерно нисам хтео да вам кажем, у списима предмета се спомињу Шакали, данас сте сведока питали за «Муње», чекао сам да заврше оштећени, погледајте транскрипт са данашњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам. Да, па?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Одакле Вама назив «Муње». Друга ствар недозвољено питање од стране пуномоћника оштећених на ком месту је радио јер је то се изјаснио у истрази, нама када одбрана поставља питања таква кажете то је изјаснио се у истрази. Сматрам да у погледу оптужнице су недозвољена питања ко је био његов шеф јер то нема везе са Ћушком, пиво коме је испоручивано, прво он је био мајстор, односно радио на одржавању пиваре, откуд он зна коме је био, требали би звати или генералног директора или комерцијалног директора у то време, ако је то битно у вези Ћушке, ви то дозвољавате. Ја говорим само о односу поступајућег већа, посебно Вас према одбрани јер да сам ја то питао Ви би рекли какве то има везе са Ћушком. Е молим Вас да успоставите исти критеријум према одбрани, према тужиоцу и оштећенима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала вам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко нешто да пита. Господине Перовићу изволите, таман се сетио и оптужени Поповић.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је постојала могућност да у току трајања радног времена напустите посао и ако јесте под којим условима? Не, не, ово је другачије тужиоче, слушајте мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче немојте довикивати сада ево исти третман, одбрана нека пита десет пута исто.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Нас петоро напустило није јер нисмо ни покушавали јер смо имали тад велики задатак и велики посао и није нам требало.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А у случају да Вам је требало рецимо тамо неком запосленом да ли сте Ви упућени под којим начином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо да ли је то дозвољено питање, хипотетичко.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Онда би морали да тражи пропратницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хипотетичко да ли је то дозвољено питање. Дозвољавамо изволите.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ако је нешто морало хитно да се пође, морали смо да тражимо пропусницу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Од кога тражите ту пропусницу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Па значи од директора, секретара, не могу да траже од радника нормално.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте имам сада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић господин се јавио оптужени, изволите, приђите негде уз микрофон.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз уз микрофон.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само једно да допуним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сведока, да би било потпуно ово што Ви тражите од њега позовите генералног директора Данила Меденицу, техничког директора Бранка Марковића и шефа продаје Небојшу Дујевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они знају све о томе је ли тако?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Они морају да имају податке о томе, а не радник производње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да је то моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само око ове пропуснице, од кога би добио пропусницу ако неко треба да изађе из фабрике и чему служи та пропусница да ли је неко ту пропусницу контролисао у фабрици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели? Јесте разумели.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од кога би добили ту пропусницу. Од кога би добили?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Ја сам рекао од секретара или од директора, а не могу ја добити од радника или од колеге нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се враћала та пропусница након једне употребе или сте задржавали ту пропусницу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Не, него за то ако си два сата, два сата, мораш да се вратиш да покажеш пропусницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коме, коме да покажеш пропусницу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Онај ко ти дао пропусницу код претпостављеног горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто ако неко има да пита сведока? Имате Ви још нешто да кажете господине Церовићу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Ваши трошкови за долазак из Чачка?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: 700 динара један правац је аутобус и моја дневница 2.500,00 као мајстор зидар радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Вам здравствено стање дозвољава да радите.

Сведок трошкове тражи 2.500,00 на име дневнице.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Морам да радим, од тога живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И 700,00 динара за карту у једном правцу, па му суд досуђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико му то дође? Како сте дошли до суда?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до суда?

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд му досуђује 3.200,00 динара, не 4.200,00 динара и то 1.400,00 на име трошкова аутобуског превоза од Чачка до Београда и натраг. 2.500,00 динара на име дневнице и колико је остало 300,00 динара на име трошкова од аутобуске станице до зграде суда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли, можете да идете.

СВЕДОК ЧЕДОМИР ЦЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не задржавам Вас овде у току, можете и да пратите ми сада завршавамо. Изволите господине Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја нисам имао питања, ја имам само једну процесну примедбу, а тиче се примене члана 331 ЗКП-а, ја апелујем на судско веће посебно на председника већа који руководи поступком да бар у том делу направи неку процесну разлику између пуномоћника оштећених и странака. У том смислу што пуномоћници оштећених постављају непосредно питања сведоцима, то по овом новом ЗКП-у могу да чине само странке, значи тужилац и одбрана, а за то пуномоћник оштећеног мора да се обрати за дозволу председнику већа, па ето само апелујем да убудуће када оштећени и пуномоћници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли се госпођа Славица Јовановић обратила данас, иначе она увек то пита.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, она се није обраћала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда данас није питала.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, она се обраћала на претходну моју опомену је почела један пут да се обраћа па је онда опет престала, а пуномоћник Радоњићи и пуномоћник Кандић се никад не обрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нису питали.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Е зато ја предлажем да убудуће траже Вашу дозволу да постављају непосредно питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Перовићу шта смо се за сутра договорили? Јесте се организовали за сутра?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ја молим Вас као председника већа и судско веће да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да молите, само питам да ли сте се организовали за сутра?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: За 16 сати ако може да буде наставак претреса у 16 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам јесте организовали неку замену и то, ако нисте организовали замену онда.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Могу ја једну примедбу и један предлог. Примедба, пре сте дозволили, само час колега Радивојевићу молим. Пре сте тужиоцу дозволили да на неки начин збуњује сведока својим питањима јер се сведок јасно изјаснио да он никада није користио ту, али да је чуо да се узима та дозвола, а онда тужилац инсистира да му објасни радњу коју он при том није знао како се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте анализирати сада.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, ја то на неки начин се збуњују сведоци, и то указујем за испитивање сутра. А што се тиче предлога које сам рекао да ћу писмено доставити у вези копије исечка из часописа недељног или месечног који сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли примио Ваш оптужени те предлоге пустите сада да завршавамо. Је ли примио Ваш овај оптужени, оптужницу, овај Обрадовић?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам стигао да идем до Панчева, он је у притвору у Панчеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Је ли могу само предлог председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте предлог.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Предлажем да се у својству сведока саслуша пуномоћник оштећених Наташа Кандић, а на следеће околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте предлагати, то сте већ предложили.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурно.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови предлог?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, што сам предао копију часописа недељног часописа везано за расељена и избегла лица, у том новинарском запису је пренос телевизијског садржаја који је био на станици «Б 92» у коме се пуномоћник оштећених Наташа Кандић изјашњава да је непосредно након престанка бомбардовања приступила у село Ћушка, да је лично додиривала остатке убијених и на основу тога сматрамо да треба овде да је саслушамо да би разјаснили те околности да ли су, пошто нам сведоци нису разјаснили да ли су нашли накнадно остатке, где су их нашли и да ли су сви одједном сахрањени остаци преминулих и да би нам до краја разјаснила распоред кућа јер још увек мислим да нисмо добро разјаснили распоред кућа где је био у току поступка, у оквиру ових страдалих. Ето то је предлог, а ви га цените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Данашњи претрес је завршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу још нешто за сутра је ли? Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У вези овог предлога господина Перовића, ја бих Вас само замолио пошто тужилац има директан контакт са ЕУЛЕХ-ом да ургира прибављање предмета, хвалио се у току истраге да је био у Ћушки на лицу места, да прибави исто тако као што је био у Ћушки, списе против окривљеног Веселина Бешовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тражимо господине Радивојевићу, ми тражимо, суд као суд, неће нам тужилац то прибављати.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија дозволите молим Вас. Господин може да оде доле, већина нас не може доле да оде, може да га копира ако ништа, пошто има добру сарадњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо то тражили суд као суд, тако да видимо како то иде.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, дозволите. Говорим због једне ствари јер тамо има 21 или 22 мртва, овде има 43, ако оставимо још годину дана имаћемо 60. У томе је проблем због чега ја радим ове приговоре, нисам ја тежак човек, ја се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тражимо списе да видимо како то иде, тражи суд, неће нам тужилац. Тужилац оно што је хтео од доказа, он је то дао суду, ако има још нешто а сакрио је, наћи ћемо, то значи да нећемо свакако пропустити.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите имаћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што суд тражи по службеној дужности, или по вашем предлогу то је.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице имаћемо још један проблем, исто ко што смо требали оним сведоцима да одредимо притвор док не проверимо њихове исказе, тако ћемо морати и тужиоца, пошто изгледа једино њега Наташа Кандић може да уплаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи данас смо завршили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам сада најбоље разумео ово задње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ајде то после да разговарате вас двојица. Ајде после и господин Перовић са вама, после сви.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хтео би само да упознам веће пошто је сведок Поповић Слађана позвала ме данас јер је била предложена од стране одбране као сведок у истражном поступку, да је тек данас примила позив за јуче и питала ме је шта да ради, ја нисам знао да дам одговор шта да ради и рекао сам вероватно ће упутити веће можда поново позив, а можда и неће, ето то је што се тиче одбране могу предложити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли преузети на себе обавезу да јој кажете да дође сутра и да завршимо на тај начин са овим сведоцима.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па знате ја могу преузети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је ту у Београду.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али ја имам само мобилни број, она има малу децу, тако да она повремено гаси, искључује мобилни телефон, не знам да ли ћу је можда добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ако је нађете да дође сутра.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али ћу значи ако будем, да, да дође сутра од 16 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, онда ћемо. Добро.

Данашњи претрес је довршен, наставиће се:

Сутра – 13.04.2011. године у судници бр.4 у 16,00 часова.

Бранилац Перовић се обавезује да ако може ступи у контакт са сведокињом Поповић Слађаном и обавести да је потребно да дође на сутрашњи претрес.

Довршено у 15,24 часова.

Записничар

Председник већа-судија